

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Алізаренко Надії Іванівни щодо офіційного тлумачення Указу Президента України "Про статус ветеранів військової служби, гарантії їх соціального захисту" та щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 62 Закону України "Про Державний бюджет України на 2000 рік"

м. К и ї в
27 грудня 2001 року
№ 39-у/2001

Справа № 2-43/2001

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуючий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни – суддя-доповідач,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Алізаренко Надії

Іванівни щодо офіційного тлумачення Указу Президента України "Про статус ветеранів військової служби, гарантії їх соціального захисту" та щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 62 Закону України "Про Державний бюджет України на 2000 рік".

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянка Алізаренко Надія Іванівна звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення Указу Президента України "Про статус ветеранів військової служби, гарантії їх соціального захисту" від 4 липня 1994 року № 355/94 (далі – Указ), зокрема в частині надання пільг на оплату комунальних послуг членам сімей ветеранів військової служби, та визнати неконституційними положення статті 62 Закону України "Про Державний бюджет України на 2000 рік" у частині зупинення дії Закону України "Про статус ветеранів військової служби і ветеранів органів внутрішніх справ та їх соціальний захист" від 24 березня 1998 року № 203/98-ВР (з наступними змінами) щодо вказаних пільг.

Своє звернення Алізаренко Н.І. обгрунтовує тим, що положення зазначених актів про позбавлення пільг членів сімей ветеранів військової служби на оплату житла і комунальних послуг не відповідають Конституції України і порушують її конституційні права.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень Ухвалою від 21 грудня 2001 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 1, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – відсутність встановленого Конституцією України і Законом України "Про Конституційний Суд України" права на конституційне звернення та непідвідомчість Конституційному Суду України питання, порушеного у конституційному зверненні.

3. Дослідження матеріалів свідчить, що автор звернення як дружина військовослужбовця, а потім ветерана військової служби

користувалась пільгами на оплату житла і комунальних послуг, вносячи плату в розмірі 50 відсотків їх вартості, на підставі законодавства колишнього СРСР. Указом члени сімей ветеранів військової служби цієї пільги були позбавлені. Проте Алізаренко Н.І. продовжувала сплачувати за житло і комунальні послуги 50 відсотків їх вартості.

Верховна Рада України 24 березня 1998 року прийняла Закон України "Про статус ветеранів військової служби і ветеранів органів внутрішніх справ та їх соціальний захист" № 203/98-ВР (з наступними змінами). Згідно з цим Законом ветерани військової служби, а також члени їх сімей, які проживають разом з ними, користуються п'ятдесятивідсотковою знижкою в оплаті за житло і комунальні послуги.

Заборгованість, що накопичилась у період дії Указу, Алізаренко Н.І. відмовилась погасити. У вересні 1999 року вона звернулася у Хмельницький міський суд з позовом до ЖЕКу № 6, підприємства "Хмельницьктеплокомуненерго", підприємства "Хмельницькводоканал", торгового Дому "Газ України" про списання цієї заборгованості. 2 грудня 1999 року суд відмовив у задоволенні позову, посилаючись на те, що в період утворення заборгованості Алізаренко Н.І. не мала пільг на оплату житла та комунальних послуг.

Судова колегія в цивільних справах Хмельницького обласного суду, заступник Голови Верховного Суду України, розглядаючи скарги громадянки Алізаренко Н.І. в касаційному прядку та в порядку судового нагляду, не знайшли підстав для їх задоволення.

4. Конституційний Суд України є єдиним органом конституційної юрисдикції в Україні, який вирішує питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України і дає офіційне тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150 Конституції України, стаття 13 Закону України "Про Конституційний Суд України").

Порушене автором звернення питання про офіційне тлумачення Указу Президента України не належить до компетенції Конституційного Суду України.

Питання про відповідність Конституції України (конституційність) законів та інших правових актів розглядається Конституційним Судом України за поданнями: Президента України, не менш як сорока п'яти народних депутатів України, Верховного Суду України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Верховної Ради Автономної Республіки Крим (стаття 150

Конституції України, стаття 40 Закону України "Про Конституційний Суд України").

Алізаренко Н.І. не є суб'єктом права на конституційне подання з питань відповідності законів та інших правових актів Конституції України.

Автор звернення фактично клопочеться про надання консультації щодо застосування норм права для вирішення конкретної судової справи, що також не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Крім того, згідно з Переліком актів Президента України з питань діяльності Національної гвардії України, затвердженим Указом Президента України "Про зміни та визнання такими, що втратили чинність, актів Президента України з питань діяльності Національної гвардії України" від 11 лютого 2000 року Указ Президента України, про який ідеться у зверненні, визнано таким, що втратив чинність, тобто він вичерпав свою дію.

Закон України "Про Державний бюджет України на 2000 рік" має строковий характер. Як випливає з назви та тексту Закону, його норми, зокрема стаття 62, діяли до закінчення 2000 року. Таким чином, положення статті 62 Закону України "Про Державний бюджет України на 2000 рік", щодо неконституційності якого йдеться у зверненні, втратило чинність, закінчивши свою дію в часі.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 50 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Алізаренко Надії Іванівни щодо офіційного тлумачення Указу Президента України "Про статус ветеранів військової служби, гарантії їх соціального захисту" від 4 липня 1994 року № 355/94, відповідності Конституції України (конституційності) положення статті 62 Закону України "Про Державний бюджет України на 2000 рік" на підставі пунктів 1, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – відсутність встановленого Конституцією України, цим Законом права на конституційне звернення та невідомість Конституційному Суду України питання, порушеного у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ